

duktion i dagligvarehandelen, hvor sigtet efter vores opfattelse er at reducere affaldsmængderne samt at få langt mere af emballagen til at være komposterbar emballage.

Når det drejer sig om slamområdet, er det vores opfattelse, at vi skal nå frem til en decentral økologisk håndtering. Vores daglige gylleudledning fra byerne af urin og fæces sender vi – ud over at vi blander det godt og grundigt sammen – ud sammen med 10-20 l godt grundvand, og så bliver det undervejs ude i rensningsanlæggene blandet med lidt kemi, så det bliver selvstændige kemiske fabrikker. Desuden sørger man for, at alle næringsstofferne kommer væk, ved at man til sidst belufter, sådan at det sidste interessante næringsstof er væk. Det er her vores opfattelse, at vi skal frem til at få lavet forsøg med at etablere separationstoiletter. Det er meget vanskeligere at omstille gyllebyerne, end det er at omstille gyllelandbrugene. Men vi mener, vi skal tage fat på det, og vi mener, at det her kunne være en anledning til, at vi begynder at kigge på det. Så vi synes under alle omstændigheder, at det er et godt forslag.

Vi vil godt tilslutte os det, der kom fra fru Anni Svanholt: at man kigger lidt mere på det affald, der er fra kraftvarmefabrikkerne og afbrændingsanstalterne. Vi er selvfølgelig især interesseret i, at vi også får sat fokus på det affald, der er fra afbrænding af halm. Det betragtes jo i dag som rent, men det er det ikke. Der er et meget, meget stort affaldsproblem, der slet ikke er løst, og derfor synes vi, at man måske kunne kigge på det spørgsmål under forhandlingerne. Men det er klart, at vi vedkender os den aftale, vi har indgået med regeringen, så det her er selvfølgelig under forudsætning af, at forligsparterne kan blive enige om en regulering på det område.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi støtter forslaget, og samtidig takke De Radikale og Fremskridtspartiet for, at jeg kunne få lov at holde min ordførertale før dem.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er principielt tilhænger af grønne afgifter eller afgifter i forbindelse med miljøpolitikken, og vi finder, at de afgifter, der er foreslået her, er afgifter, som vil være adfældsregulerende, og som vil trække i den rigtige retning – eller skubbe udviklingen i en rigtig retning.

Målene må på lang sigt være, at vi får en mindre produktion eller en mindre fremstilling af

affald i det hele taget, at vi genbruger og nyttiggør så meget som overhovedet muligt af affaldet, at vi forbrænder en mindre del, og at vi deponerer så lidt som overhovedet muligt. Det må være prioritetsrækkefølgen: at vi producerer mindre, genbruger så meget som muligt og deponerer så lidt som muligt.

Vi mener, at de afgifter, der er foreslået her, skubber denne udvikling en lille smule i den rigtige retning. Det er ikke den endelige løsning, men vi ser fra radikal side gerne denne udvikling fortsat og vil tilslutte os forslaget.

Kim Behnke (FP):

Forslaget består jo af to elementer, dels forhøjelse af afgiften på affald og dels forhøjelse af afgiften på visse råstoffer. Og Fremskridtspartiets opfattelse er den, at råstofafgifter absolut kan være velargumenterede, men at det provenu, der opnås ved, at der lægges afgifter på råstoffer, skal tilbageføres i form af skattelettelser til befolkningen, frem for – som i det her tilfælde – at pengene bruges i et politisk forlig med venstrefløjten, hvor man kan risikere, at de går til alt muligt fra flere studiepladser til andre af elementerne i den store finanslovaftale.

Med hensyn til affaldsdelen har vi jo noteret os, at store, velestimerede foretagender som Renosam har frarådet, at forslaget vedtages. Og vi har noteret os, at der allerede med de afgifter, der er i dag, er store problemer med det, der hedder sort deponering.

For dem, der ikke måtte have kendskab til det, vil jeg forklare, at sort deponering foregår på den måde, at en lastvognfuld affald bliver bakket ind på en grusvej og læsset af på en landmands ejendom. Og landmanden er måske slet ikke opmærksom på, at det har fundet sted, men bliver det først, når en af de emsige miljøkommissærer fra amtskommunen spørger: Hvad med det læs affald, der er på din grund? Og så er landmanden pligtig at betale for at få det bortskaffet og at betale afgiften.

Og hvis afgiften forhøjes, som regeringen nu foreslår, frygter vi, at der er endnu flere, der vil føle sig fristede til i stedet for at deponere affaldet og dermed betale afgiften så at læsse det af bag en hybenhæk eller et eller andet sted ude på en mark, og det er ganske enkelt urimeligt over for de mennesker, som får pålagt ekstraudgifter i forbindelse med den efterfølgende bortskaffelse af affaldet.

Vi har et andet eksempel, som viser, hvor absurd tingene fungerer: Hvis en entreprenør,